EEUWIG

EEN MET GOD

Zoektocht naar ware liefde

EEUWIG

EEN MET GOD

Zoektocht naar ware liefde

REINE VAN DYCK

© 2025 DENKKRACHT
Reine Van Dyck
2960 Brecht
BELGIE
ISBN: 9789403827711
Uitgegeven door Bookmundo
Coverontwerp: Tom Tiepermann

Uit deze uitgave mag uitsluitend iets verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, opnamen, of op welke andere wijze ook, hetzij chemisch, elektronisch of mechanisch, na voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

© *Een cursus in wonderen*, berust bij uitgeverij AnkhHermes, Utrecht

Dankwoord

Met een hart vol ontzag en diepe dankbaarheid schrijf ik deze woorden. Dit boek, *Eeuwig een met God*, is niet enkel mijn reis, maar een uitnodiging voor ieder die zoekt naar verbinding, licht en innerlijke vrede.

Dank aan God, die mij leidde zodat ik de moed vond om te durven schrijven vanuit de diepste lagen van mijn hart. Zijn Aanwezigheid is de stille fluistering achter elke gedachte, het zachte licht dat elke pagina verlicht.

Dank aan mijn geliefden, die mijn dromen hebben gekoesterd en mijn stilte begrepen. Jullie liefde en steun waren als een zachte mantel, altijd nabij, en bemoedigend.

Dank aan de lezers, die met open hart dit werk omarmen. Moge de woorden die hier leven, ook in jullie harten resoneren en een bron van rust en inspiratie zijn.

Eeuwig een met God… dat is niet enkel een titel, het is een pad, een adem, een thuis. Moge dit boek een gids zijn voor wie verlangt naar het onzichtbare, het eeuwige, het heilige dat in ons allen leeft.

Met liefde en licht,
Reine

INHOUD

DEEL I

ZOEKTOCHT NAAR WARE LIEFDE

Voorwoord 5
Inleiding 9
1. Hoe belangrijk is God? 11
2. God is onze grootste bekommernis, of we ons daar nu bewust van zijn of niet. 17
3. De eigenschappen van God 21
4. Vader en Zoon 35
5. Een God van Liefde 45
6. God is de enige Bron, de Schepper van 'Al Wat Is' 59
7. De angst voor God 71
8. De aanval van het ego op God 81
9. God is het doel en het middel 91
10. Weet God dat wij 'denken' in de illusie te zijn? 101
11. Het gebed 119
Eeuwig een met God 141

DEEL II

HET EINDE VAN DE ZOEKTOCHT

Inleiding 145
Alles IS! 149
Je veilig voelen in jezelf 157
Echte veiligheid is doorheen je angst gaan 159
Stop met 'proberen' in vrede te zijn! 159
Ik ben één Zelf in God 161
Een illusie is niets bijzonders 163
Er is niets buiten God 167
Het NU-moment 169
Het Koninkrijk der Hemelen 173
Spiritualiteit overstijgen 175
Inspirerende beschouwingen 179
Ik hoef niets te bewijzen 181
Meditatie 183
Ware overvloed 185
Liefde is ons geboorterecht 185
Eer de plaats van niet-weten 187

Aanwezig zijn in het Zelf 189
Je mist nooit iets… alles is hier en nu 191
Wijs afwijzing niet af 193
De dood is geen gebeurtenis 193
Tevredenheid is de poort naar geluk 195
Een relatie mislukt nooit echt 197
Een moedig hart 199
Het leven is geen wedstrijd 199
Relaties in non-dualiteit 201
Is hier iemand? 203
De boodschap van de dood 205
Kan je vrij zijn van pijn? 207
De dood is niet onze vijand 211
Wat is genezing dan? 215
Voorbij alle twijfel 217
Een nieuwe dag 221
Hoe kom je 'daar'? 223
De mythe van het verrijzen 223
Het begin = het einde 227
De vrede van God 231
De zoektocht is voorbij 233
Verklaring van uitdrukkingen 235
Vindplaatsaanduiding 237

DEEL I

ZOEKTOCHT

NAAR WARE LIEFDE

God is met mij. Ik leef en beweeg in Hem.

Vader, we hebben geen andere woorden op onze lippen

en in onze denkgeest dan Uw Naam, nu wij in stilte

in Uw Tegenwoordigheid komen en vragen

om even in vrede te mogen rusten bij U.

(WdII.222.2)

VOORWOORD

De laatste 30 jaar is 'mijn' wereld sterk veranderd, mede door mijn zoektocht naar de essentie van het bestaan. Reeds in mijn jeugd was ik op zoek naar de waarheid en die heb ik nu gevonden. Het wonderbaarlijke boek, *Een cursus in wonderen*, is hierbij uitermate belangrijk geweest. In dit boek vond ik uiteindelijk antwoorden op mijn vragen zoals: Waarom ben ik hier op deze aarde? Wat is het doel van dit leven? Waarom heb ik een lichaam dat niet goed functioneert en me steeds pijn bezorgt? Eerlijkheidshalve moet ik toegeven dat die vragen er al waren voor de Cursus in mijn leven kwam. Door het gedachtegoed van de Cursus te bestuderen en de oefeningen toe te passen, weet ik nu dat mijn lichaam me geen pijn kan bezorgen, maar dat het mijn denkgeest is die onjuiste gedachten heeft over wie ik ben.

Laat het duidelijk zijn dat filosofische trekjes mij niet vreemd zijn en net zoals filosofen doen zoek ik altijd naar de essentie in alles wat in mijn leven passeert. Als kind aanbad ik Jezus en vroeg hem spontaan elke dag om hulp. Dat was voor mij absoluut niet vreemd, het was zelf logisch. Hij was mijn beste vriend en stond boven alle anderen in mijn leven. Hij is mijn hele leven lang mijn beste maatje gebleven. Het is dankzij deze innige vriendschap en mijn vertrouwen in hem dat ik hier nog rondloop. Hij gaf mij op de moeilijkste momenten de innige warme troost en de koestering die ik nooit bij enig levend wezen heb ervaren. Door zijn leiding ben ik geworden wie ik nu ben. Hij gaf mij het vertrouwen dat ik nodig had om steeds verder te gaan in mijn zoektocht naar wie ik ben.

In deel I van dit boek beschrijf ik hoe er in de wereld over God wordt gedacht en gesproken en wat de visie van *Een cursus in wonderen* is. Het is uiteraard maar een vermoeden van wat God is, al heb ik de bedenkingen die ik beschrijf ook zelf ondervonden. God is zo'n mysterie voor ons dat het me intrigeerde om dit verder uit te zoeken en te zien hoever ik hierin kon geraken. Deze zoektocht (deel I) heeft twee jaar geduurd en de laatste maanden daarvan beleefde ik zeer intens. Hoe dieper ik ging graven hoe verder ik van mezelf verwijderd leek. Dit was een heel vreemd gevoel. Een pauze zou mij misschien wat rust brengen en inzicht geven in hoe het nu verder moest.

Een jaar ging voorbij en toen begon het terug te kriebelen. Was het boek nu af? Moest ik er nog iets aan toevoegen? Ik kreeg geen duidelijk antwoord, of ik hoorde het niet. Enkele maanden later kreeg ik plots een duidelijke ingeving. Het concept 'alles is wat het is' kwam zo duidelijk naar voren dat ik er niet naast kon kijken. Wanneer er situaties ontstonden was dit telkens mijn eerste idee. Als kind had ik de gewoonte om deze uitdrukking te gebruiken wanneer ik geen gelijk kon krijgen. Op die manier liet ik de anderen in het ongewisse en kaatste zo de bal terug in hun kamp. Daarna droop ik af en begon erover na te denken. Zoveel zelfs dat ik jarenlang migraine had omdat ik maar niet kon vatten waarom mensen mij niet begrepen.

Nu weet ik dat ik niet door anderen begrepen *moet* worden. Ik heb recht op mijn eigen gedachten en die zijn van mij alleen. Alles wat ik beleef in de droom ontstaat in mijn denkgeest en alleen ik kan mijn denkgeest beïnvloeden en sturen. Het geeft een enorme vrijheid om mijn eigen gedachten te volgen. Geloven in mezelf is cruciaal want anderen kunnen mij dat nooit geven. Als schepping van God ben ik verantwoordelijk voor de gedachten in mijn denkgeest. Alles wat ik in mijn wereld met mijn zintuigen ervaar is daarvan een afspiegeling. En als er iets in mijn wereld niet is zoal ik dat graag wil, dan is het aan mij om de bron ervan in mijn denkgeest te zoeken en mijn gedachten daarover om te zetten.

God is mijn enige Bron van Liefde en dat wil ik mij herinneren. Om dit te kunnen ervaren en erover te schrijven, ga ik eerst bij mezelf onderzoeken hoe ik naar God kijk en hoe ik Zijn aanwezigheid in mij zou kunnen ervaren. God is uiteraard geen persoon of heilige die we moeten aanbidden, Hij is Alomvattende en onvoorwaardelijke Liefde.

In deel II van dit boek geef ik uitleg over mijn praktische ervaring en beschrijf ik hoe ik na een lange periode van schrijven en het in praktijk brengen van het gedachtegoed van de Cursus, mijn huidig leven zie en ervaar. Ik heb een totale omwenteling gemaakt door het denksysteem en de oefeningen uit de Cursus in praktijk te brengen. Ik heb er heel wat jaren over gedaan om tot dit bewustzijn te komen, maar het heeft mijn hele leven verrijkt. Ik ben me nu volledig bewust van het feit dat Jezus, mijn boezemvriend en mijn verlosser is geweest. Want de Cursus zegt ons in de Verklaring van Termen dat Jezus zijn ego heeft losgelaten en daarom is hij onze perfecte gids om ons van alle illusies te helpen verlossen.

De naam *Jezus* is de naam van iemand die mens was, maar in al zijn broeders het gelaat van Christus zag, en zich God herinnerde. Zo werd hij met *Christus* vereenzelvigd, een mens niet langer, maar één met God. De mens was een illusie, want hij leek een afgescheiden wezen te zijn, op zichzelf staand, in een lichaam dat zijn zelf leek weg te houden van het Zelf, wat alle illusies doen. (VvT5.2:1-3).

INLEIDING

De vraag die ik op mijn spirituele pad al lang stel is: Wie of wat is God werkelijk? Hoe wij God waarnemen, kleurt onze hele ervaring. Wanneer we Liefde zien als oordelend of vijandig, dan leven we in angst. Als we denken dat de Bron onverschillig is, dan voelen we ons afgescheiden en alleen. Maar wanneer we herinneren dat God pure Liefde en volmaakte Aanwezigheid is, dan vinden we vrede, vertrouwen en de diepe zekerheid dat we nooit werkelijk alleen zijn omdat de afscheiding nooit werkelijk is gebeurd. Dit sluit aan bij de kernboodschap van ECIW:

- God is geen persoon, maar Liefde Zelf.
- We hebben God niet verloren, maar zijn vergeten dat we nog steeds in Hem zijn.
- Vrede komt niet van buitenaf, maar uit het herinneren van onze ware aard.

In paragraaf IV van Hoofdstuk 19 van het Tekstboek — "De blokkades voor vrede" — gaat de vierde blokkade over "De angst voor God". Daarbij stel ik mezelf de vraag: heb ik dan nog steeds angst voor God? Ik ben me daar nu niet echt van bewust. Mijn doel in dit leven was om te ontdekken wie ik werkelijk ben, waar ik vandaan kom en waar ik werkelijk thuishoor. Dat ik dit als doel heb gekozen, zou toch moeten aangeven dat ik geen angst heb om terug te keren naar mijn Vader! Toch zit de angst voor God diep in onze denkgeest verborgen. Daaruit kan ik dan alleen maar afleiden dat de angst voor mijn Schepper eerder onbewust aanwezig lijkt te zijn.

In mijn boek *Het wonder van oordeelloosheid* heb ik de vier concepten beschreven: oordelen, het wonder, de leiding van de Heilige Geest en Verlossing. Zij zijn de onderwerpen die voorafgaan aan dit boek. Me bewust worden van deze vier concepten en vooral het beoefenen en toepassen ervan moet, volgens *Een cursus in wonderen*, de weg vrijmaken naar mijn herinnering van God.

Het proces dat ik door het schrijven van mijn boeken ervaar, gaat dus nog steeds verder. Door te schrijven word ik me bewuster van mijn oordelen over mezelf en de wereld rondom mij, alsook van mijn zelfkritiek en zelfveroordeling.

Sinds geruime tijd slaan mijn oordelen mij om de haverklap om de oren. Ik heb een groot verlangen om mijn oordelen los te laten en dat is goed

nieuws. Wanneer ik me bewuster ben van mijn oordelen over mezelf en anderen, kan ik ze ook vergeven en loslaten.

Het proces heeft tijd nodig, maar toch moeten we geduld oefenen en onszelf zeker niet gaan veroordelen omdat we het niet snel genoeg kunnen realiseren. Dit is ook een grote uitdaging in mijn leven.

Met diepe intentie vergeef ik mezelf meermaals per dag mijn oordelen en bevestig ik dat deze wereld een illusie is. Hoe meer ik vergeef, hoe bewuster ik me word van mijn onjuiste gedachten en hoe meer mijn projecties mij erop wijzen dat ik er nog lang niet klaar mee ben!

Door mijn dagelijkse vergevingsoefeningen zie ik reeds geruime tijd dat er een duidelijk voelbare verschuiving plaatsvindt in mijn leven. Natuurlijk begint mijn ego nog regelmatig terug op te spelen want er is angst aanwezig om mijn fysieke wereld los te laten. Ik ben er attent op en kies bewust om zo weinig mogelijk naar mijn ego te luisteren. Door middel van mijn projecties zie ik mijn angst, en dus stel ik vast dat mijn verlossingsproces op gang is gekomen.

Soms zegt men: de laatste loodjes wegen het zwaarst en de moeilijkste lessen worden aan de beste leerlingen gegeven. Dit kan wel zo zijn, maar mijn grootste angst zit heel diep en die komt maar trapsgewijs naar boven. Het zou niet gezond zijn om dit proces te willen versnellen, want dit zou tot psychoses kunnen leiden en dat wil ik zeker vermijden.

Ook het concept 'tijd' houdt mij niet meer zoveel bezig. Alles komt zoals het moet komen en ik volg zo goed mogelijk de leiding van de Heilige Geest. Zoals het meestal gebeurt heeft Hij een plan met mij en dat plan ga ik hier nu uitvoeren. Ik ben weer heel benieuwd wat het worden zal.

We gaan in deel I bespreken wat Jezus in de Cursus zegt over hoe we God kunnen ervaren en welke onjuiste en juiste ideeën wij over God hebben. In onze illusoire wereld worden aan Hem allerlei betekenissen toegeschreven en ik ga onderzoeken wat waar is en wat niet.

1

HOE BELANGRIJK IS GOD?

Toen ik de titel van dit boek opschreef — *Eeuwig één met God* — viel het mij op dat ik toch nog moeite heb om het woord 'God' uit te spreken. Het lijkt nog steeds een beetje taboe ook al wordt er in *Een cursus in wonderen* veel over gesproken. Ik had de wereld van 'religie' al lang losgelaten toen de Cursus in 1993 in mijn leven kwam. In veel religies wordt God waargenomen als een beangstigende en veeleisende commandeur en veel mensen willen juist daarom afstand nemen van deze religieuze God.

De 'God' uit de Cursus staat echter ver boven en zelfs buiten onze wereld van vormen. Daardoor lijkt Hij niet echt belangrijk. God mag dan wel een deel van ons metafysisch verhaal zijn over de waarheid, toch maakt Hij schijnbaar geen deel uit van het aardse leven. Voorlopig lijkt het me praktischer om met Jezus en de Heilige Geest te werken.

De Cursus richt zich niet op een directe benadering van God, maar eerder op ons vertrouwen in en onze liefdevolle aanbidding of toewijding aan Hem. Zijn grootste focus is gericht op ons dagelijks leven, op de verandering in waarneming van onszelf en anderen. We lijken dus helemaal niet in beslag te worden genomen door het concept 'God'. Ik vermoed dat weinig mensen zich verdiepen over de aard van God, of zich veel vragen stellen over hoe wonderbaarlijk God wel is.

Het was al lang een verlangen om hierover iets te schrijven, want God staat absoluut centraal in *Een cursus in wonderen*. Door het schrijven van mijn eerste drie boeken ben ik tot het bewustzijn gekomen hoeveel God in mijn leven betekent.

Mijn hunkering om God beter te leren kennen is groot, daarom zie ik dit boek als het vervolg op mijn vorige boeken: *De verborgen spelonken van mijn denkgeest, Het wonder van oordeelloosheid* en *Chaos in mijn denkgeest.* Deze reeks boeken volgen het patroon van mijn ontwakings-proces. Voor dit boek koos ik als titel een deel van een citaat uit het Werkboek: "[…] Voor eeuwig één met God […]" (Wdl.192.1:1). Op mijn zoektocht van Wie of Wat God is volgen nu acht onderwerpen over "God", als het centrale punt in *Een cursus in wonderen.*

God is onze Bron; Hij is de Schepper van alles

Volgens de Cursus is God de Enige die de werkelijkheid geschapen heeft. De Alomtegenwoordige waarheid komt van God, vanuit Zijn Geest en van nergens anders. Sommige religies leren ons dat dit waar was 'in den beginne', maar vandaag leren ze ons ook dat God het universum in beweging heeft gezet. Zo zouden we de mogelijkheid hebben om Zijn schepping te veranderen.

Bijvoorbeeld: Hij mag ons dan oorspronkelijk zuiver van hart hebben geschapen, maar wij kunnen dat onteren en onszelf als een afvallige of schuldige zien. Dat maakt van ons eigenlijk concurrerende scheppers. Daarom is Hij in vele religies niet de enige bron, alleen de grootste onder veel verschillende afgoden.

In de Cursus is dat niet zo. Hierin leren we dat alles wat wij buiten God creëren onwerkelijk is. Wat wij gemaakt hebben heeft geen macht om Gods oorspronkelijke schepping te veranderen. Zijn schepping blijft de enige werkelijke schepping. Hij blijft de enige ware Bron van "alles".

De Hemel die God schept is de ervaring van onze relatie met Hem

In de Cursus is de Hemel de som van de totale werkelijkheid. Al het andere is onwerkelijk. Net als andere religieuze strekkingen, ziet de Cursus de Hemel als een staat van eeuwige gelukzaligheid. Toch zijn wij in de Hemel, als scheppingen van God, niet druk bezig met verschillende taken. De Cursus vat het eerder op als het koesteren van vreugde vanwege de vereniging met God. Het slotgebed tot God in Hoofdstuk 31, bevat een prachtige beschrijving van de extatische staat van de Hemel:

> Uw Wil is geschied, volledig en volmaakt, en heel de schepping herkent U en kent U als haar enige Bron. Helder naar Uw evenbeeld straalt het licht uit van al wat leeft en zich beweegt in U. Want we zijn aangekomen waar wij allen één zijn, en we zijn thuis, waar U wilt dat wij zijn (T31.VIII.12:6-8).

God kennen en erkennen als onze enige Bron van Liefde, 'dat' is de ervaring van de Hemel. De Hemel is de absolute kennis van God. Toch beschrijft de Cursus deze staat als een loflied tot God.

"Wat is de Hemel anders dan een loflied van liefde en dank door al het geschapene tot de Bron van zijn schepping?" (T26.IV.3:5). De Hemel is God kennen in vereniging en het is ook God loven in een lied van Liefde.

Op een of andere manier zijn deze twee dingen eigenlijk een en hetzelfde. De Hemel is ook de ervaring van Gods uitbreiding, het Al of de Eenheid met God:

> Jij bent Gods Zoon, één Zelf, met één Schepper en één doel: het bewustzijn van dit eenzijn tot alle denkgeesten te brengen, opdat ware schepping het alzijn en de eenheid van God uitbreiden kan (WdI.95.12:2).

Deze uitbreiding van de eenheid van God lijkt naar buiten toe gericht te zijn. Toch is deze uitbereiding eigenlijk hetzelfde als het loflied van Liefde. We kunnen dit zien in het volgende citaat: " Zijn Zoon brengt dank voor zijn schepping in het lied van wat hij schept in Zijn Vaders Naam" (L1.In.1:6).

Volgens dit citaat is ons loflied aan God eveneens een lied van schepping (of uitbreiding) in Zijn Naam. Beiden zijn gelijk. De Hemel is dan gelijk aan God kennen, God liefhebben én God uitbreiden. De Hemel heeft dus 'alleen' betrekking op God.

De afscheiding was een aanval op God

De afscheiding, die nooit werkelijk heeft plaatsgehad, is de gebeurtenis die geboorte gaf aan tijd, ruimte en een afzonderlijke identiteit. In feite betekent de afscheiding "de afscheiding van God", ook al heeft deze nooit werkelijk plaatsgehad. Het was een poging om onszelf van Hem af te scheuren. En aangezien Hij ons schiep als deel van Zijn Denkgeest, was de afscheiding ook een afwijzing van Zijn schepping, van Zijn Autoriteit, die ons schiep als naadloos deel van Zijn Eenheid. Zoals weglopen van huis een daad is die gericht is tegen je ouders, zo was weglopen uit de Hemel een daad die gericht was tegen onze Vader. Daarom noemt de Cursus de afscheiding "'De aanval op God' […]" (T10.V.4:2).

Alle illusies zijn 'de angst voor' of 'een verdediging tegen' God

In de illusie kan het lijken alsof God ver weg is, niet relevant of zelfs onbestaande. Maar in de wereld is de kern van onze motivatie, wanneer ze geleid wordt door het ego, de angst voor God en het verlangen om ver uit Zijn buurt te blijven. Aan de basis van ons egodenksysteem ligt, diep begraven onder lagen van ontkenning, de grote angst dat de eenwording met God zou betekenen dat we onze identiteit en onafhankelijkheid zullen verliezen. Dus alles wat uit het ego voortkomt is een verdediging hiertegen.

Dit betekent dat alle normale activiteiten en aardse vormen als onderliggend doel hebben om onszelf te verdedigen tegen het opgenomen worden in God. Onze speciale liefde-relaties zijn bijvoorbeeld in werkelijkheid niets meer dan pogingen om een substituut te vinden voor het verdwijnen in God.

Alle pijn komt voort uit de schijnbare afwezigheid van God

De Cursus leert ons dat alle pijn voortkomt uit onze ervaring dat God in ons leven afwezig is. Onze gevoelens van eenzaamheid, tekorten, het incompleet zijn, onze schuldgevoelens, de minachting voor onszelf, ons minderwaardigheidsgevoel, lijken meer directe oorzaken te hebben in ons dagelijks leven. Maar uiteindelijk komen ze allemaal voort uit het geloof dat wij afgescheiden zijn van onze Vader, Schepper en Grote Metgezel. Deze schijnbare afsplitsing is de bron van alle menselijke ellende.

Al onze verlangens zijn uiteindelijk 'het verlangen naar God'

We leren uit de Cursus dat we letterlijk niet in staat zijn om iets anders te wensen dan Gods Liefde. Verlangens zijn voor ons een heel natuurlijke emotie. Je zou kunnen zeggen dat het ego ons programmeert om bepaalde verlangens te hebben. We geloven bijvoorbeeld dat het onze aard is om op mensen van een bepaald geslacht te vallen, man / vrouw — man / man — vrouw / vrouw. Hoe dan ook, als dat onze geaardheid is, dan is dat gewoon zoals het is. We kunnen die geaardheid niet veranderen, noch het verlangen die ze in ons opwekt.

Als het echter onze ware aard is om scheppingen van God te zijn, dan geeft dit aanleiding tot ons ware verlangen naar God. Scheppingen van God willen alleen hun Schepper. Vanwege onze Goddelijke aard is Hij de enige die wij willen.

We zijn eigenlijk niet in staat iets anders te willen. Dit is de waarheid en dat is altijd al zo geweest. Zelfs al denken we dat we meer geld, voedsel of status willen, het verlangen hiernaar is in werkelijkheid het verlangen naar God. We denken alleen maar dat we deze dingen willen, omdat het ego ons zo in de val lokt om ons te doen geloven dat we door dit te willen een voorproefje zouden krijgen van Gods Liefde.

Het feit dat we deze dingen niet écht willen, wordt duidelijk wanneer blijkt dat wanneer we ze uiteindelijk krijgen, ze toch niet voldoen of ons toch niet echt tevreden stellen. Ze geven ons niet wat we zo hard nodig hebben.

Alleen de ervaring van Gods Liefde brengt al onze verlangens tot rust. Dat is het bewijs dat Zijn Liefde het enige is wat wij werkelijk willen. Alleen in Zijn omhelzing komt het verlangen tot rust.

Het volgende gebed uit het Werkboek verwoordt deze ideeën prachtig:

> *Wat kan ik anders zoeken, Vader, dan Uw Liefde? Misschien denk ik dat ik iets anders zoek, iets wat ik vele namen heb gegeven. Toch is Uw Liefde het enige wat ik zoek, of ooit heb gezocht. Want er is niets anders dat ik ooit werkelijk kon wensen te vinden. Laat me mij U herinneren. Wat zou ik anders kunnen verlangen dan de waarheid omtrent mijzelf?* (WdII.231.1).

God is voor ons het 'middel' tot ontwaken

Terwijl we dromen dat we afgescheiden zijn en schijnbaar in een fysieke wereld leven, is God onze enige Gids om ons naar huis te leiden. Studenten van de Cursus begrijpen over het algemeen dat het de rol van de Heilige Geest is om ons huiswaarts te leiden. En dit is zeker juist. Maar het is ook juist om te zeggen dat God dit doet door middel van de Heilige Geest.

Het is echter niet correct om God als totaal passief te zien in verband met onze thuiskomst. De Cursus is er heel duidelijk over dat God antwoordt op het idee van de afscheiding. Hij doet dit door het scheppen van de Heilige Geest die de afscheiding ongedaan maakt. Hij stelt het verlossingsplan op dat de Heilige Geest uitvoert. Hij spreekt Zijn verlossend woord tot ons, door Zijn Stem via de Heilige Geest. Hij wandelt zelfs naast ons. Hij belooft dat Hij elke roep om liefde zal horen en beantwoorden. We zouden kunnen zeggen dat de Heilige Geest 'Gods gebaar' is om ons de hand te reiken in onze afgescheiden toestand.

God is ons 'doel' om te ontwaken

Als de Hemel alles te maken heeft met God, en het doel van onze spirituele reis is om in de Hemel te ontwaken, dan is dit ook het doel om te ontwaken in God. Dit is het eindpunt waar we naartoe evolueren en het is tevens het beginpunt, omdat het idee van afscheiding een illusoir idee is in de denkgeest van de dromer dat maar een fractie van een seconde duurde. Daar ideeën hun bron niet verlaten zijn wij dus nooit buiten Gods Hemel geweest.

Een van de gebeden in het Werkboek zegt over het eind van onze spirituele reis:

> *De herinnering van U wacht mij daar op. En al mijn verdriet eindigt in Uw omarming, die U beloofd hebt aan Uw Zoon, die ten onrechte dacht dat hij van de veilige bescherming van Uw liefdevolle Armen was afgedwaald* (WdII.317.2:4-5).

Ons enige doel is om deze plaats te bereiken, daar waar we God herinneren en Zijn totale Kennis weer oprijst vanuit de diepe spelonken van onze denkgeest en we Hem terug kennen van aangezicht tot aangezicht. In deze ervaring zullen al onze zorgen eindigen, want zij waren betekenisloos en niets meer dan de afwezigheid van Zijn Aanwezigheid. In die ervaring zullen al onze hunkeringen rusten, want zij waren niets anders dan het verlangen naar Zijn Liefde.

Deze acht punten verklaren waarom God in de Cursus zoveel keer wordt vermeld. De hele Cursus draait om Hem zoals planeten in een baan om de zon draaien en zoals de werkelijkheid om Hem draait. De Cursus gaat alleen over God en Zijn Zoon. Het gaat over jouw uiteindelijke terugkeer in Hem.